

de hervormer van Schotland; hervormer op politiek en godsdienstig gebied, en bovenal nauwe geestverwant van Calvijn.

Prof. Maclean is een van de meest provinciale vertegenwoordigers van zijn land, een betere konden wij niet hebben, want hij is niet alleen bekend met het Schotland van vandaag, maar voelt zich ook thuis onder de Schotten die het Engelsch nog niet geleerd hebben en zich nog behelpen met het oud-Celtisch, waarvan Prof. Maclean en andere geleerden beweren, dat het een beschaafde omgangstaal was.

Gewone mensen als ik zelf, betwijfelen dit echter. Maar hoe 't ook zij: dat Prof. Maclean een echte zoon is van het Schotland van John Knox, daarover kan onmogelijk eenige verdeeldheid van opinie bestaan. En daar hij nu gaat spreken over de reformatie in Schotland, is het overbodig, dat ik nog iets zal zeggen over die groote Schotsche hervormer. Ongetwijfeld zal Prof. Maclean u alles mededeelen, wat er over hem medegedeeld kan worden.

Maar hiermee zal 't niet afgelopen zijn. Prof. Maclean zal onze blik verruimen door lezingen te geven ook over de volgende onderwerpen:

The Scottish Reformation.

Struggles for religious and civil liberty (17th century).

Moderatism and Evangelicalism in conflict (18th century).

Religious life in Scotland to-day.

Present Outlook in Theology.

Dames en Heeren, nu ik U gezegd heb wie Prof. Maclean is, waarom hij tot ons gekomen is en wat hij hier gaat doen, wil ik vervolgens hem, namens u, hartelijk welkom heeten in ons midden.

Prof. Maclean, het verheugt ons u in Amsterdam te mogen verwelkomen, Amsterdam is immers niet enkel de hoofdstad van ons land, maar ook de stad waar de Calvinisten van Holland hun Vrije Universiteit gesticht hebben. Als Hollanders zijn wij trots op Amsterdam; de stad, die zulk een belangrijke rol gespeeld heeft in de geschiedenis van ons land. Voor ons Calvinisten wordt die trots eenigermate verhoogd door het feit, dat wij hier hebben opgetrokken ons wetenschappelijk gebouw op Calvinistischen grondslag.

Wij beseffen het ten volle, dat wij als Universiteit nog zwak zijn. Op groote kapitalen kunnen we ons niet beroemen, wij krijgen slechts een heel geringe Staatsondersteuning. Feitelijk worden wij gesteund door kleine contributiën van meestal arme mensen.

Maar toch, wij zijn er!

En daar is vreugde in onze harten, vooral op dit oogenblik, waarop wij de gelegenheid te baat nemen, om u welkom te heeten namens het Calvinijfonds en degenen, die hier vertegenwoordigd zijn.

Wij voelen ons zeer verplicht jegens u en het verheugt ons met u kennis te maken, daar wij weten, dat ge een overtuigd en ijverig voorstander zijt van de beginselen, die wij belijden.